

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριό της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα. Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες διετέλεσαν διευθυντές της. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Γεώργιο Βράνο. Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές συναυλίες της, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, συνοδεία βιβλίου κινηματογράφου, ενώ προβάλλει διεθνώς την ελληνική μουσική παρακαταθήκη, ηχογραφώντας με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες. Παράλληλα, αναπτύσσει έντονη εκπαιδευτική και κοινωνική δραστηριότητα. Στον κατάλογο των αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Β. Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει σημαντικές παρουσίες σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο κ.α.

- 18.3.15, ώρα 12:00** Γυμνάσιο Ν. Επιβατών, *Νέοι Επιβάτες*
19.3.15, ώρα 12:00 2ο Γυμνάσιο Ωραιοκάστρου, *Ωραιόκαστρο*
20.3.15, ώρα 12:00 1ο Γυμνάσιο Χαλκηδόνας, *Χαλκηδόνα*
23.3.15, ώρα 11:30, Γυμνάσιο Ρεντίνας, *Σταυρός*
24.3.15, ώρα 12:00 3ο Γυμνάσιο Μενεμένης, *Δενδροπόταμος*
26.3.15, ώρα 11:30 Γυμνάσιο Αγίου Γεωργίου, *Ασπροβάλτα*
27.3.15, ώρα 11:30 Γυμνάσιο Μαδύτου, *Νέα Μάδυτος*
20.5.15, ώρα 12:00 ΕΛΕΠΑΠ, *Ελαιώνας Πυλαίας*
21.5.15, ώρα 19:00 Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων Άγιος Παντελεήμων,
7ο χλμ Θεσσαλονίκης-Λαγκαδά
22.5.15, ώρα 18:00 Παιδικό Χωριό SOS, *Πλαγιάρι*
25.5.15, ώρα 12:00 424 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, *Ευκαρπία*
27.5.15, ώρα 12:30 Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ, *Στ. Κυριακίδη 1, Θεσ/νίκη*
28.5.15, ώρα 16:00 Νοσοκομείο Παπαγεωργίου, *Ευκαρπία*
03.6.15, ώρα 18:00 ΚΕΘΕΑ Ιθάκη, *Σίνδος*
05.6.15, ώρα 12:00 Δικαστικές Φυλακές Διαβατών, *Διαβατά*

ΔΩΡΗΤΗΣ: ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

Το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ) (www.SNF.org) είναι ένας από τους μεγαλύτερους ιδιωτικούς φιλανθρωπικούς οργανισμούς στον κόσμο και πραγματοποιεί δωρεές στους τομείς της τέχνης και του πολιτισμού, της παιδείας, της υγείας και του αθλητισμού και της κοινωνικής πρόνοιας. Το Ίδρυμα ενισχύει οργανισμούς που προβλέπεται να προσφέρουν αισθητά, διαχρονικά και θετικά αποτελέσματα στην κοινωνία και έχουν αποτελεσματική διοίκηση και σωστή διαχείριση. Το ΙΣΝ στηρίζει ενεργά προγράμματα που συμβάλλουν στην σύμπραξη φορέων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ως αποτελεσματικά μέσα υποστήριξης του κοινού καλού. Από το 1996 μέχρι σήμερα, το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος έχει διαθέσει συνολικά 1,20 δισεκατομμύρια €, μέσω 2.823 δωρεών σε μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, σε 111 κράτη ανά τον κόσμο.

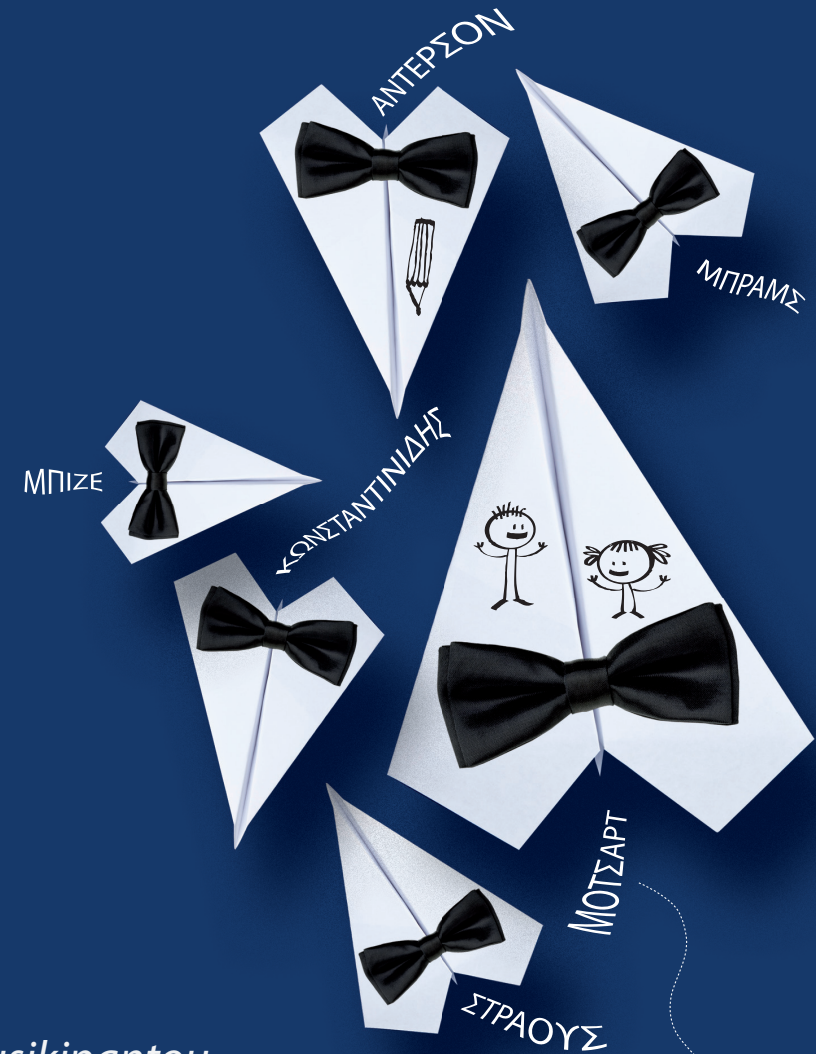

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΩΡΗΤΗΣ

ΙΣΝ SNF

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS
FOUNDATION

#mousikipantou

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΟΥΡΓΚΟΥΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και εποπτεύεται
από το Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ.

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΜΟΥΣΕΝΙΔΙΣ
GROUP

www.tssso.gr

f YouTube

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791):

Εισαγωγή από την όπερα «Απαγωγή από το Σεράι»

5:00

Η *Απαγωγή από το Σεράι* είναι μία ανάλαφρη όπερα που ο Μότσαρτ έγραψε το 1782, όταν η Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε πάψει πλέον να αποτελεί απειλή για την κεντρική Ευρώπη και αντιμετώπιζονταν ως κάτι εξωτικό, παρά εχθρικό. Την εποχή εκείνη προωθούνταν από τους Ευρωπαίους ηγέτες η σύμφιση των σχέσεων με την Ανατολή κι έτσι έπρεπε να κατανηκθεί και το στερεότυπο των άγριων και απολίτιστων που είχε καλλιεργηθεί τους περασμένους αιώνες και φόβιζε τους δυτικούς. Σε αυτό το πλαίσιο ανατέθηκε στον Μότσαρτ να γράψει μία σχετική όπερα και ο ιδιοφυής συνθέτης δημιούργησε αυτό το αριστούργημα. Η υπόθεση εξελίσσεται στο Σεράι του Σελήμ Πασά, ο οποίος ερωτεύεται την όμορφη σκλάβα του Κωνσταντίνε, που με τη σειρά της αγαπά τον Μπελμόντ. Αυτός προσπαθεί να την απαγάγει, αλλά τελευταία στιγμή τους συλλαμβάνει ο Πασάς. Παρόλη την αγάπη του ισχυρού ηγεμόνα για την Κωνσταντίνε και τη χρόνια έχθρα της οικογένειάς του με αυτή του αντιζήλου του, συγκινείται από τον έρωτα των δύο νέων και τους χαρίζει την ελευθερία τους.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791):

Συμφωνία αρ. 40 σε σολ ελάσσονα, μέρος Α' (Molto Allegro)

6:50

Η 40η *Συμφωνία* του Μότσαρτ αποτελεί ένα σπάνιο αριστούργημα, που συγκινεί κάθε ανθρώπινη ψυχή από το 1788 που γράφτηκε. Ο Αυστριακός μαέστρος και εξειδικευμένος στην κλασική εποχή Νικολάους Αρνοκόυρ, επιμένει ότι ο Μότσαρτ συνέθεσε ως μία συμφωνία τις 3 τελευταίες του (39, 40 και 41) και γι' αυτό η 40η δεν έχει ούτε Εισαγωγή, ούτε Φινάλε. Ορισμένοι άλλοι ιστορικοί υποστηρίζουν ότι ο Μότσαρτ δεν άκουσε ποτέ αυτές τις συμφωνίες και τις άφησε απλά ως αιώνια παρακαταθήκη του ανθρωπίνου γένους. Σε κάθε περίπτωση πάντως, το μόνο που έχει σημασία είναι πως πρόκειται για ένα μνημειώδες έργο, γεμάτο πάθος και έντονα συναισθήματα, που κορυφαίοι μουσικολόγοι το περιέγραψαν ως μία κατάδυση στην ανθρώπινη ψυχή ή ως μια ανώτερη έκφραση του πόνου, ενώ ο Σούμαν υποστήριξε πως διαθέτει «Ελληνική λαμπρότητα και χάρη». Ο Μότσαρτ το συνέθεσε σε μια δύσκολη περίοδο της ζωής του, που τα μεγάλα του χρέη είχαν γίνει πλέον δυσβάσταχτα, αλλά ήρθε ο θάνατος της ενός έτους κόρης του πρώτα και λίγες ημέρες αργότερα της μητέρας του να κάνουν ανυπόφορο το φορτίο της θλίψης του. Αυτή την απόγνωση προσπαθεί να

αντιμετωπίσει ο κορυφαίος συνθέτης, βρίσκοντας καταφύγιο στη μουσική.

Johannes Brahms (1833-1897): Ουγγρικός χορός Νο5 σε Φα δίεση ελάσσονα

2:20

Οι χοροί αποτελούσαν ανέκαθεν ένα αγαπημένο θέμα των συνθετών, ειδικά κατά τη ρομαντική εποχή, που τα σαλόνια της αριστοκρατίας δημιουργούσαν μεγάλη ζήτηση για τις συγκεκριμένες συνθέσεις. Ο Μπραμς έγραψε διάφορους κύκλους χορών, με τους (21 συνολικά) *Ουγγρικούς Χορούς* του να αποτελούν ένα από τα σπουδαιότερα έργα στην τεράστια καριέρα του. Ο συνθέτης είχε καταγράψει διάφορες τσιγγάνικες μελωδίες κατά τη διάρκεια μιας περιόδου του στην Ουγγαρία, τις οποίες επεξεργάστηκε αργότερα με ευαισθησία και τις εμπλούτισε με στοιχεία της λόγιας μουσικής, καταφέροντας έτσι να τις κάνει παγκοσμίως γνωστές κι αγαπητές. Αρχικά είχε συνθέσει το έργο για πιάνο, αλλά η τεράστια επιτυχία του τον 'ανάγκασε' να το μεταγράψει σύντομα και για ορχήστρα. Ο πλέον δημοφιλής χορός είναι ο *5ος σε Φα δίεση ελάσσονα*, που χαρακτηρίζεται από το συναρπαστικό ρυθμό του και το έντονο πάθος του. Βασίζεται σε ένα έργο του Ούγγρου συνθέτη Βέλα Κέλερ, εμπνευσμένο από το λαϊκό χορό Csárdás, που είναι διαδεδομένος σε όλες τις σλαβόφωνες χώρες.

Γιάννης Κωνσταντινίδης (1903-1984):

Δωδεκανησιακή σουίτα Νο1

μέρος Ε' (Andantino quasi parlando)

2:45

μέρος ΣΤ' (Andante lento-Allegro vivo ma non troppo)

3:00

Ο Γιάννης Κωνσταντινίδης υπήρξε μία από τις σημαντικότερες προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής του περασμένου αιώνα. Έγινε ευρύτερα γνωστός με το ψευδώνυμο 'Κώστας Γιαννίδης', το οποίο χρησιμοποιούσε για τις λεγόμενες «ελαφρές» συνθέσεις του, όπως οπερέτες, λαϊκά τραγούδια, μουσική για επθεωρήσεις και κινηματογράφο κτλ. Με το πραγματικό του όνομα έγραψε λίγα, αλλά σημαντικά, έργα λόγιας μουσικής, που χαρακτηρίζονται από μία σπάνια ευαισθησία και έναν αστείρευτο μελωδικό πλούτο. Οι δύο ορχηστρικές *Δωδεκανησιακές Σουίτες* του αποτελούν ίσως το αποκορύφωμα της δημιουργίας του και αποτελούν επεξεργασμένα δημοτικά τραγούδια των Δωδεκανήσων, προερχόμενα από την ομώνυμη συλλογή του ιστορικού τέχνης και εθνομουσικολόγου Ελβετού καθηγητή Samuel Baud-Bovy, στον οποίο είναι αφιερωμένη η πρώτη από αυτές. Ο Baud-Bovy ήταν επίσης αυτός που την πρωτοπα-

ρουσίασε τον Ιούνιο του 1949 στη Γενεύη. Η σουίτα έχει 6 μέρη συνολικά, τα οποία ακολουθούν μία διμερή μορφή εναλλαγής αργού και γρήγορου ρυθμού, που εξυπηρετεί την ανάγκη του συνθέτη να χρησιμοποιήσει όσο περισσότερο μελωδικό υλικό μπορεί. Το Ε' μέρος είναι ένας εύθυμος *Ζερβόδεξος Χορός* της Ρόδου, ενώ το ΣΤ' μέρος περιλαμβάνει δύο ακόμη ροδίτικους χορούς, το παραδοσιακό *Τραγούδι του Γάμου* και την εντυπωσιακή *Σούστα*.

George Bizet (1838-1875): Κάρμεν, Σουίτα Νο1

μέρος Γ' (Intermezzo)

2:40

μέρος ΣΤ' (Les Toreadors)

2:40

Η όπερα *Κάρμεν* είναι αναμφισβήτητο το αριστούργημα της σύντομης αλλά πλούσιας καριέρας του Ζωρζ Μπιζέ. Το λιμπρέτο της βασίζεται στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Προσπέρ Μεριμέ, που εξιστορεί τον καταστροφικό έρωτα του Δον Χοσέ για τη φλογερή τσιγγάνα Κάρμεν, χάρη της οποίας εγκαταλείπει την αγαπημένη του και θυσιάζει την καριέρα του. Η Κάρμεν όμως έχει άστατη καρδιά και ερωτεύεται τον ξακουστό ταυρομάχο Εσκαμίλιο. Ο Δον Χοσέ τυφλωμένος από ζήλια και θυμό τη σκοτώνει. Ο Μπιζέ περιέγραψε με ευφυΐα την ατμόσφαιρα και τους χαρακτήρες του έργου, αλλά δυστυχώς δεν πρόλαβε να ζήσει το μέγεθος της επιτυχίας του δημιουργημάτος του, αφού τον πρόλαβε ο πρόωρος θάνατος. Ο Ερνέστ Γκιρώ αργότερα επεξεργάστηκε σε δυο συμφωνικές σουίτες τις χαρακτηριστικότερες μελωδίες του πρωτότυπου έργου. Το *Intermezzo* είναι το ορχηστρικό προλούδιο της Γ' πράξης, όπου η υπόθεση μας μεταφέρει στα βουνά που ο Δον Χοσέ ακολούθησε την Κάρμεν ως λαθρέμπορος. Αυτή τον διώχνει αφού τον έχει βαρεθεί. Οι *Ταυρομάχοι* είναι ένας συνδυασμός από το προλούδιο της Α' πράξης και την *Παρέλαση των Ταυρομάχων* από την Δ' πράξη και περιγράφει το θρίαμβο του Εσκαμίλιο στην αρένα την ώρα που ο Δον Χοσέ σκοτώνει την Κάρμεν.

Johann Strauss (1825-1899) & Joseph Strauss II (1827-1938):

Πιτσικάτο Πόλκα, έργο 449

3:00

Ο Τζόζεφ Στράους, αδερφός του αναμφισβήτητου «Βασιλιά του βαλς» Γιόχαν Στράους του νεότερου, ήθελε πάντα να ανεξαρτητοποιηθεί οικονομικά από την οικογένειά του κι έτσι ο Γιόχαν του 'εξασφάλισε μία προσωρινή θέση αρχιμουσικού στην Αγία Πετρούπολη. Για να μονιμοποιηθεί εκεί του πρότεινε να γράψει κάτι 'πιασάρικο', όπως μία πόλκα και όταν εκείνος δίστασε τον έπεισε να τη γράψουν μαζί. Το έργο ολοκληρώθηκε το 1892 και δικαίωσε τον Γιόχαν, αφού η *Pizzicato Polka* τους

σημείωσε τεράστια επιτυχία, όχι μόνο στη Ρωσία, αλλά σε όλη την Ευρώπη. Το έργο διαπνέεται από τον τόσο χαρακτηριστικό βιεννέζικο αέρα. Η ονομασία του προέρχεται από τη λέξη Pizzicato, που αναφέρεται σε μια τεχνική παιξίματος των εγχόρδων, η οποία περιλαμβάνει τοίμπημα των χορδών με τα δάχτυλα, αντί το κλασικό παίξιμο με το δοξάρι, με αποτέλεσμα να παράγεται ένας διαφορετικός και ιδιαίτερα χαρακτηριστικός ήχος.

Leroy Anderson (1908-1975): Η γραφομηχανή

Johann Strauss II: Κεραυνοί και αστραπές

ο Γιόχαν Στράους ο νεότερος έδωσε μία μεγαλειώδη συναυλία το 1872 στη Βοστώνη, όπου διηγήθηκε μία ορχήστρα 2.000 μουσικών, μπροστά σε 100.000 ανθρώπους

η μνήμη του Μότσαρτ ήταν τόσο ισχυρή, ώστε έπαιξε από μνήμης ολόκληρες συνθέσεις που είχε ακούσει μόνο μία φορά

ο Μπραμς μπορούσε να επαναλάβει από μνήμης ολόκληρα κεφάλαια από την Αγία Γραφή

η Ρένα Βλαχοπούλου έκανε το ντεμπούτο της ως τραγουδίστρια το 1940 με το τραγούδι «Πάψε να κλαις» του Γιάννη Κωνσταντινίδη

ο Ζωρζ Μπιζέ ήταν τόσο ταλαντούχος, ώστε έγινε δεκτός, κατ' εξαίρεση, από το Ωδείο του Παρισιού πριν ολοκληρώσει το 10ο έτος της ηλικίας του